

PADOMES IETEIKUMS**(2014. gada 8. jūlijs)****par Luksemburgas 2014. gada valsts reformu programmu un ar ko sniedz Padomes atzinumu par Luksemburgas 2014. gada stabilitātes programmu**

(2014/C 247/14)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 121. panta 2. punktu un 148. panta 4. punktu,

ņemot vērā Padomes 1997. gada 7. jūlija Regulu (EK) Nr. 1466/97 par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 5. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas ieteikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta rezolūcijas,

ņemot vērā Eiropadomes secinājumus,

ņemot vērā Nodarbinātības komitejas atzinumu,

ņemot vērā Ekonomikas un finanšu komitejas atzinumu,

ņemot vērā Sociālās aizsardzības komitejas atzinumu,

ņemot vērā Ekonomikas politikas komitejas atzinumu,

tā kā:

- (1) Eiropadome 2010. gada 26. martā piekrita Komisijas priekšlikumam sākt jaunu izaugsmes un nodarbinātības stratēģiju – “Eiropa 2020” –, kam pamatā ir ciešāka ekonomikas politikas koordinācija, lielākoties pievēršot uzmanību galvenajām jomām, kurās jārikojas, lai palielinātu Eiropas ilgtspējīgas izaugsmes potenciālu un konkurētspēju.
- (2) Padome 2010. gada 13. jūlijā, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumiem, pieņēma ieteikumu par dalībvalstu un Savienības vispārējām ekonomikas politikas pamatnostādņēm (2010.–2014. g.), un 2010. gada 21. oktobrī tā pieņēma lēmumu par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņēm ⁽²⁾, kas kopā veido “integrētās pamatnostādnes”. Dalībvalstis tika aicinātas ņemt vērā šīs integrētās pamatnostādnes savā ekonomikas un nodarbinātības politikā.
- (3) Dalībvalstu vai to valdību vadītāji 2012. gada 29. jūnijā pieņēma lēmumu par Izaugsmes un nodarbinātības paktu, kas ir saskaņots pamats rīcībai valstu, ES un eurozonas līmenī, izmantojot visas iespējamās sviras, instrumentus un politikas jomas. Viņi pieņēma lēmumu par dalībvalstu līmenī veicamo rīcību, jo īpaši paužot pilnīgu apņemšanos sasniegt stratēģijas “Eiropa 2020” mērķus un īstenot konkrētai valstij adresētos ieteikumus.
- (4) Padome 2013. gada 9. jūlijā pieņēma ieteikumu ⁽³⁾ par Luksemburgas 2013. gada valsts reformu programmu un sniedza savu atzinumu par Luksemburgas atjaunināto stabilitātes programmu 2012.–2016. gadam. Komisija 2013. gada 15. novembrī saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 473/2013 ⁽⁴⁾ sniedza atzinumu par Luksemburgas budžeta plāna projektu 2014. gadam.

⁽¹⁾ OV L 209, 2.8.1997., 1. lpp.

⁽²⁾ Paliek spēkā 2014. gadā ar Padomes Lēmumu 2014/322/ES (2014. gada 6. maijs) par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņēm 2014. gadam (OV L 165, 4.6.2014., 49. lpp.).

⁽³⁾ OV C 217, 30.7.2013., 55. lpp.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 473/2013 (2013. gada 21. maijs) par kopīgiem noteikumiem budžeta plānu projektu uzraudzībai un novērtēšanai un pārmērīga budžeta deficīta novēršanai eurozonas dalībvalstīs (OV L 140, 27.5.2013., 11. lpp.).

- (5) Komisija 2013. gada 13. novembrī pieņēma gada izaugsmes pētījumu, iezīmējot 2014. gada Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgada sākumu. 2013. gada 13. novembrī Komisija, pamatojoties uz Regulu (ES) Nr. 1176/2011, pieņēma arī brīdināšanas mehānisma ziņojumu, kurā Luksemburga tika noteikta kā viena no dalībvalstīm, par kurām tiks izstrādāts padziļināts pārskats.
- (6) Eiropadome 2013. gada 20. decembrī apstiprināja prioritātes, lai nodrošinātu finanšu stabilitāti, fiskālo konsolidāciju un rīcību izaugsmes sekmēšanai. Tā uzsvēra vajadzību īstenot diferencētu, uz izaugsmi vērstu fiskālo konsolidāciju, atjaunot normālus aizdevumu nosacījumus ekonomikai, sekmēt izaugsmi un konkurētspēju, risināt bezdarba problēmu, novērst krīzes sociālās sekas un modernizēt valsts pārvaldi.
- (7) Komisija 2014. gada 5. martā publicēja padziļinātā pārskata rezultātus par Luksemburgu, pamatojoties uz Regulas (ES) Nr. 1176/2011 5. pantu. Komisijas veiktā analīze ļauj secināt, ka Luksemburgā nav makroekonomiskās nelīdzsvarotības makroekonomiskās nelīdzsvarotības novēršanas procedūras izpratnē. Konkrēti, tekošā konta pārpalikuma analīze liecina, ka pārpalikumu nerada zems iekšzemes pieprasījums, bet drīzāk tas izriet no Luksemburgas īpašā izaugsmes modeļa, kas lielā mērā ir balstīts uz finanšu pakalpojumu nozari. Liela finanšu nozare rada riskus iekšzemes finanšu stabilitātei, taču tie ir samērā ierobežoti, jo nozare ir diversificēta un tajā pašā laikā specializēta. Privātā sektora, jo īpaši nefinanšu uzņēmumu, augstais parādsaistību līmenis galvenokārt atspoguļo to, ka valstī ir daudz starptautisko uzņēmumu, kuri savas filiāles vai meitasuzņēmumus Luksemburgā izmanto finansēšanas darījumiem grupas iekšienē. Visbeidzot, šobrīd labvēlīgais publisko finanšu stāvoklis ļoti lielā mērā ir atkarīgs no izaugsmes modeļa ilgtspējas, kas ir balstīts uz spēcīgu finanšu nozari, un ilgtermiņā ir liels risks ilgtspējai.
- (8) Luksemburga 2014. gada 28. aprīlī iesniedza savu 2014. gada valsts reformu programmu un 2014. gada 25. aprīlī – savu 2014. gada stabilitātes programmu. Abas programmas tika izvērtētas vienlaikus, lai ņemtu vērā to savstarpējo saistību.
- (9) 2014. gada stabilitātes programmā izklāstītās vidējā termiņa budžeta stratēģijas mērķis ir 2016. gadā atgriezties pie vidējā termiņa mērķa pēc ievērojamās novirzīšanās no tā 2015. gadā. Stabilitātes programma apstiprina iepriekšējo vidējā termiņa mērķi – pārpalikumu 0,5 % apmērā no IKP, kas atbilst Stabilitātes un izaugsmes pakta prasībām. Paredzams, ka (pārreķinātais) strukturālais vispārējās valdības pārpalikums samazināsies no 1,4 % no IKP 2013. gadā līdz 1,1 % 2014. gadā, līdz 2015. gadā tas kļūs par deficītu 0,1 % apmērā no IKP. Pēc tam plānots panākt pakāpenisku strukturālo pārpalikumu palielināšanos. Tāpēc ir paredzams, ka Luksemburga 2014. gadā turpinās ievērot vidējā termiņa mērķi, bet 2015. gadā ievērojami novirzīsies no tā. Saskaņā ar stabilitātes programmu valsts izdevumu pieauguma rādītājam, neierēķinot diskrecionāro ieņēmumu pasākumus, 2015. gadā vajadzētu pārsniegt potenciālā IKP pieauguma vidēja termiņa atsaucē līmeni. Kopumā programmas mērķi daļēji atbilst Stabilitātes un izaugsmes pakta preventīvās daļas prasībām, paredzot novirzīšanos jo īpaši 2015. gadā. Tiek prognozēts, ka parāda attiecība, kura 2013. gadā bija 23,1 % no IKP, t. i., ievērojami zemāka par atsaucē vērtību 60 % apmērā no IKP, programmas darbības laikā vēl vairāk samazināsies. Stabilitātes programmas budžeta prognožu pamatā esošais makroekonomiskais scenārijs, kuru sagatavojuši neatkarīga struktūra (STATEC), 2014. un 2015. gadam ir nedaudz optimistisks. Valdība prognozē IKP pieaugumu par 3,2 % gan 2014., gan 2015. gadā, savukārt Komisijas dienestu 2014. gada pavasara prognozē paredzēts pieaugums attiecīgi par 2,6 % un 2,7 %. Turklāt iestādes vēl nav pilnībā precizējušas pasākumus, kuri būs pamatā fiskālajai trajektorijai 2015.–2018. gadā. Saskaņā ar Komisijas prognozi, kurā nav ņemti vērā pavisam nesen paziņotie pasākumi, ir paredzēts, ka strukturālais pārpalikums 2014. gadā saruks līdz 0,6 % no IKP un 2015. gadā kļūs par deficītu 1,3 % apmērā no IKP. Ir aprēķināts, ka valsts izdevumu pieauguma rādītājs, neierēķinot diskrecionāro ieņēmumu pasākumus, 2015. gadā pārsniegs potenciālā IKP pieauguma vidēja termiņa atsaucē līmeni, kad ir gaidāma ievērojama novirzīšanās. Pamatojoties uz 2014. gada stabilitātes programmas izvērtējumu un Komisijas prognozi, Padome saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1466/97 uzskata, ka ir risks, kas apdraud stabilitātes programmas mērķu īstenošanu, kuri tikai daļēji atbilst Stabilitātes un izaugsmes pakta preventīvās daļas prasībām, jo īpaši no 2015. gada.

- (10) Valdība 2013. gada jūlijā iesniedza Parlamentam likumprojektu par Padomes Direktīvas 2011/85/ES⁽¹⁾ un Līguma par stabilitāti, koordināciju un pārvaldību noteikumu transponēšanu. Lai gan bija paredzēts, ka likumprojekts stāsies spēkā 2014. gada 1. janvārī, tā pieņemšanu aizkavēja valdības atkāpšanās jūlijā. Saskaņā ar likumprojektu tiek ieviests jauns Daudz gadu finanšu programmas likums, kas attiecas uz to pašu laikposmu, uz kuru attiecas gaidāmais stabilitātes programmas atjauninājums. Daudz gadu finanšu programmas likums tiktu katru gadu secīgi atjaunināts reizē ar gada budžetu. Tajā būtu sīki izstrādāti plāni vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai vispārējās valdības līmenī. Ar likumprojektu Daudz gadu finanšu programmas likumā ieviesti daudz gadu izdevumu griesti, kas attieksies tikai uz centrālās valdības sektoru, taču netiek konkrēzēti, kādas būtu sekas gadījumā, ja šos griestus pārsniegtu. Likumprojekts neparedz noteikumus par valsts izdevumiem, kuri reglamentētu daudz gadu izdevumu mērķu noteikšanu. Tomēr tajā ir noteikumi par korekcijām vidēja termiņa mērķa sasniegšanai, kuri ir jāievēro. Pārskatītais likumprojekts tika iesniegts Parlamentam 2014. gada martā, un tajā, cita starpā, paredzēts, ka fiskālo noteikumu izpildes neatkarīgu uzraudzību uztic veikt jaunizveidotai iestādei *Conseil National des Finances Publiques*.
- (11) Turklāt uz nodokļu ieņēmumiem, ko iegūst no PVN, attieksies jaunie noteikumi par PVN ieņēmumiem, kuri gūti no e-komercijas darbībām. No 2015. gada šādus ieņēmumus nodos no valsts, kurā atrodas pakalpojuma sniedzējs, tai valstij, kurā dzīvo pakalpojuma saņēmējs. Valdība ir paziņojusi, ka PVN likmes tiks paaugstinātas par diviem procentpunktiem, kam vajadzētu kompensēt daļu no zaudētajiem ieņēmumiem. Tomēr, ņemot vērā to, ka plaši tiek piemērotas samazinātas un īpaši zemas likmes, papildu ieņēmumus var iegūt, paplašinot pamatlīkmes piemērošanu un tādējādi lielākā mērā kompensējot iepriekš minētos zaudējumus.
- (12) Saskaņā ar Komisijas 2012. gada ziņojumā par novecošanu minētajiem rādītājiem bruto valsts pensiju izdevumu proporcija Luksemburgas IKP palielināsies no 9,2 % līdz 18,6 % no IKP 2060. gadā. Lielākoties tas notiks ar novecošanu saistītu izdevumu un jo īpaši pensiju dēļ. 2012. gada pensiju reformas piemērošanas joma bija ierobežota, un minētā reforma būtiski nepalīdzēja novērst draudus publisko finanšu ilgtspējai ilgtermiņā. Pašlaik pensiju sistēmai īstermiņa finansējumu garantē zemais vecumatkarības koeficients, un šo finansējumu nodrošina samērā jauno pārrobežu darba ņēmēju iemaksas. Ir paredzams, ka nākotnē šī tendence būs pretēji vērsta, un, domājams, ka pensiju izmaksas, kā arī ilgtermiņa aprūpes izmaksas ievērojami celsies. Lai garantētu pensiju sistēmas dzīvotspēju, būtu nepieciešams būtisks iemaksu likmes pieaugums pēc 2020. gada papildus sistēmā ietvertajam pensiju mērenajam pielāgojumam atbilstoši dzīves līmenim. Tas nozīmētu būtisku sloga palielinājumu darbaspēkam, ko izjutīs nākotnes aktīvie iedzīvotāji, un tādējādi arī izmaksu konkurētspējas zudumu. Ņemot vērā pašreizējo augsto kompensācijas likmi, būtu vajadzējis pieņemt citādākus pasākumus, lai nodrošinātu taisnīgāku sloga sadalījumu starp paaudzēm. Ieviešot ar faktisko algu palielinājumu pamatotus pensiju korekciju maksimālā apmēra ierobežojumus, tiktu palielinātas pensiju rezerves. Turklāt, paaugstinot faktisko pensionēšanās vecumu, kurš pašlaik ir noteikts 59 gadu vecumā, to saskaņojot ar paredzamā dzīves ilguma izmaiņām, tiktu sekmēta pensiju sistēmas ilgtermiņa stabilitāte. Būtu jāsamazina arī priekšlaicīgas pensionēšanās iespējas. Finansiāli stimuli profesionālās karjeras pagarināšanai, ko paredz pensiju reforma, var sekmēt pensiju sistēmas ilgtspēju, taču jāturpina uzlabot vecāka gadaģājuma darba ņēmēju nodarbināmība, stiprinot profesionālo izglītību un mūžizglītību. Luksemburgai jāierobežo turpmāka vajadzība pēc ilgtermiņa aprūpes un ar šo aprūpi saistītās izmaksas, lai nodrošinātu šādas aprūpes ilgtspēju. Ilgtermiņa aprūpes pakalpojumus varētu arī padarīt izmaksu ziņā lētākus, labāk koordinējot veselības aprūpes un sociālās aprūpes jomu, uzlabojot pakalpojumu sniegšanu un vairāk atbalstot aprūpi ģimenē.
- (13) Luksemburgas lielo tekošā konta pārpalikumu stimulē finanšu pakalpojumi, un aiz tā slēpjas pastāvīgs un pakāpeniski pieaugošs preču tirdzniecības bilances deficīts, kas izriet no lēnās eksporta izaugsmes. Lai gan šī tendence atspoguļo augošo pakalpojumu sektora nozīmi ekonomikā, tās iemesls ir arī vairāk strukturāls izmaksu konkurētspējas zudums. Nesenais stabils vienības darbaspēka izmaksu pieaugums ir mazinājis Luksemburgas rūpniecības konkurētspēju. Valdības 2012. gadā pieņemtā darba samaksas indeksācijas mehānisma modulācija tiks izbeigta līdz 2014. gada beigām. Lai gan varētu izmēģināt dažādas iespējas,

(1) Padomes Direktīva 2011/85/ES (2011. gada 8. novembris) par prasībām dalībvalstu budžeta struktūrām (OV L 306, 23.11.2011., 41. lpp.).

ir svarīgi, lai darba samaksa būtu ciešāk saistīta ar ražīgumu, izmantojot darba samaksas indeksācijas sistēmas reformu, kas ļautu diferencēt pa nozarēm. Lielā atkarība no finanšu sektora ir strukturāls risks ekonomikai. Tāpēc Luksemburgai jākoncentrējas uz šauri specializētu uzņēmumu attīstību, kas sekmētu uz inovāciju balstītu izaugsmi. Lai gan publiskā sektora pētniecības un attīstības intensitātes četrkārtīgais pieaugums kopš 2000. gada atspoguļo apņemšanos uzlabot valsts pētniecības kapacitāti, Luksemburga neuzrāda rezultātus, kas ļautu sasniegt tās 2020. gadam izvirzīto pētniecības un attīstības intensitātes mērķi 2,3–2,6 % apmērā no IKP krasā darījumdarbības pētniecības un attīstības intensitātes samazinājuma dēļ (no 1,53 % no IKP 2000. gadā līdz 1 % 2012. gadā). Joprojām būtu jāuzlabo Luksemburgas sniegums attiecībā uz valsts pētniecības iestāžu un uzņēmumu sadarbības indikatoriem. Būtu jāturpina 2013. gadā sākta inovācijas kopu stiprināšanas reforma.

- (14) Neskatoties uz to, ka ir pieņemti dažādi pasākumi, vēl arvien ir augsti jauniešu bezdarba rādītāji, proti, 17,4 % no aktīvajiem iedzīvotājiem 2013. gadā, lai gan ir samazinājums no 18 % 2012. gadā. Jauniešu bezdarba problēma ir cieši saistīta ar izglītības līmeni, un bezdarbs ir mazāks to jauniešu vidū, kuriem ir labāka izglītība. Luksemburgas izglītības sistēma saskaras ar vairākiem specifiskiem sarežģījumiem, piemēram, daudzvalodību un īpašām prasmēm, ko pieprasa šauri specializētais darba tirgus ar lielu finanšu sektoru. ESAO 2012. gada pētījums par studentu prasmēm apstiprināja, ka ir vajadzīgi papildu pasākumi, lai uzlabotu jauniešu salīdzinoši vājās pamatprasmes, kas novērotas kopš 2006. gada. Šajā kontekstā būtu jāturpina sākumskolu un vidusskolu reforma. Turklāt būtu jāturpina pilnveidot profesionālās izglītības un apmācības kvalitāti un prestižu, lai darba tirgū nodrošinātu kvalificētu darbaspēku, jo īpaši ieskaitot personas ar migrantu izcelsmi. Nodokļu un pabalstu sistēma ir pamatā tā dēvētajiem “darba tirgus slazdiem”; Luksemburga ir viena no tām vietām Savienībā, kur tie izpaužas īpaši spilgti, un tie ietekmē visus atalgojuma līmeņus un ģimenes modeļus. Tāpat, neskatoties uz nesējamiem reformu centieniem, politika iesaistīšanai darba tirgū ir vāja un dalība aktīvā darba tirgus politikā nav obligāta nevienā bezdarba perioda posmā.
- (15) Luksemburga ir apņēmusies tajās nozarēs, uz kurām neattiecas emisijas kvotu tirdzniecības sistēma (ETS), līdz 2020. gadam siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināt par 20 %, taču sagaidāms, ka tā nesasnies šo mērķi par 23 procentpunktiem. Turklāt paredzams, ka 2013. gadā emisijas rādītāji būs par 1 % augstāki nekā tas paredzēts Lēmumā par kopīgiem centieniem 2013. gadam noteiktais mērķis. Apmēram 70 % no emisijas saistībā ar transportu ir saistīta ar degvielas eksportu, cita starpā, ļoti zemā degvielas akcīzes nodokļa dēļ. Solis uz priekšu ir tas, ka degvielas eksporta problēma atzīta par vienu no svarīgākajām otrajā valsts rīcības plānā klimata jomā, kuru pieņēma 2013. gada maijā. Tomēr šīs problēmas risināšanai ir nepieciešami konkrētāki un ilgstošāki pasākumi. Vides nodokļu īpatsvars nodokļu ieņēmumos 2012. gadā bija 2,4 % no IKP, turpretī 2004. gadā tas bija 3,1 %. Šāds kritums noticis jo īpaši enerģijas nodokļu ieņēmumu samazināšanās dēļ, ko ietekmējis tas, ka enerģijas nodokļi nav indeksēti. Transporta nodokļu, neskaitot degvielas nodokļus, īpatsvars 2012. gadā bija 0,2 % no IKP. Nodokļu par degvielu, ko izmanto transportā, īpatsvars ir augsts, proti, 2,2 % no IKP, neskatoties uz preferenciālo nodokļu režīmu dīzeļdegvielai, galvenokārt – degvielas pārrobežu iepirkšanas dēļ. Vides nodokļu īpatsvars kopējos nodokļu ieņēmumos ir zemāks par vidējo rādītāju, tādēļ vides nodokļu sistēmu varētu uzlabot, jo īpaši paaugstinot nodokļus transporta energoproduktiem.
- (16) Eiropas pusgada kontekstā Komisija ir vispusīgi izanalizējusi Luksemburgas ekonomikas politiku. Tā ir izvērtējusi valsts reformu programmu un stabilitātes programmu. Vērtējumā Komisija ņēma vērā ne tikai programmu lietderību ilgtspējīgas fiskālās un sociālekonomiskās politikas izveidē Luksemburgā, bet arī atbilstību ES noteikumiem un norādēm, ņemot vērā, ka ir jānostiprina Savienības vispārējā ekonomikas pārvaldība, turpmākajos valsts lēmumos nodrošinot ES līmeņa ieguldījumu. Komisijas ieteikumi Eiropas pusgada kontekstā ir sniegti turpmāk izklāstītajā 1. līdz 5. ieteikumā.
- (17) Ņemot vērā šo izvērtējumu, Padome ir izskatījusi stabilitātes programmu, un tās atzinums⁽¹⁾ ir atspoguļots jo īpaši turpmāk izklāstītajā 1. ieteikumā.

(1) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1466/97 5. panta 2. punktu.

- (18) Eiropas pusgada kontekstā Komisija ir arī veikusi analīzi par visas eurozonas ekonomikas politiku. Pamatojoties uz to, Padome ir sniegusi konkrētus ieteikumus, kas adresēti dalībvalstīm, kuru valūta ir euro. Luksemburgai kā valstij, kuras valūta ir euro⁽¹⁾, būtu arī jānodrošina pilnīga un savlaicīga minēto ieteikumu īstenošana,

AR ŠO IESAKA Luksemburgai laikposmā no 2014. gada līdz 2015. gadam rīkoties šādi.

1. Saglabāt stabilu fiskālo stāvokli 2014. gadā; ievērojami nostiprināt budžeta stratēģiju 2015. gadā, lai nodrošinātu vidēja termiņa mērķa sasniegšanu, un pēc tam turpināt ievērot vidēja termiņa mērķi, lai aizsargātu publisko finanšu ilgtspēju ilgtermiņā, jo īpaši ņemot vērā novecošanas radītās netiešās saistības. Stiprināt fiskālo pārvaldību, paātrinot budžeta programmas pieņemšanu vidējam termiņam, kas aptver vispārējo valdību un paredz daudzgadu izdevumu griestus, un ieviešot fiskālo noteikumu izpildes neatkarīgu uzraudzību. Vēl vairāk paplašināt nodokļu bāzi, jo īpaši patēriņa jomā.
2. Lai nodrošinātu fiskālo ilgtspēju, ierobežot ar novecošanu saistītos izdevumus, padarot ilgtermiņa aprūpi izmaksu ziņā lietderīgāku, turpināt īstenot pensiju reformu ar mērķi palielināt faktisko pensionēšanās vecumu, ierobežojot priekšlaicīgu pensionēšanos un pielāgojot pensionēšanās vecumu vai pensiju pabalstus izmaiņām paredzamajā mūža ilgumā. Pastiprināt centienus, lai palielinātu gados vecāku darba ņēmēju dalības rādītājus, tostarp ar mūžizglītības palīdzību uzlabojot viņu nodarbināmību.
3. Paātrināt strukturālo pasākumu pieņemšanu, apspriežoties ar sociālajiem partneriem un atbilstoši valstī pieņemtajai praksei, lai īstenotu darba samaksas noteikšanas sistēmu, tostarp algu indeksācijas sistēmu, reformu ar mērķi uzlabot darba samaksas spēju reaģēt uz ražīguma attīstības tendencēm, jo īpaši nozaru līmenī. Turpināt ekonomikas struktūras dažādošanu, cita starpā, sekmējot privātus ieguldījumus pētniecībā un turpinot attīstīt sadarbību starp valsts pētniecību un uzņēmumiem.
4. Turpināt īstenot jauniešu bezdarba mazināšanas centienus mazkvalificētiem darba meklētājiem, tostarp tādiem, kuri cēlušies no migrantiem, izmantojot saskaņotu stratēģiju, cita starpā, turpinot uzlabot aktīvas darba tirgus politikas sistēmu un uzraudzību, risinot prasmju neatbilstības problēmu un samazinot finansiālus stimulus nestrādāt. Lai to panāktu, paātrināt vispārējās un profesionālās izglītības un apmācības reformas īstenošanu ar mērķi nodrošināt jauniešu prasmju labāku atbilstmi pieprasījumam darba tirgū.
5. Izveidot visaptverošu sistēmu un veikt konkrētus pasākumus, lai izpildītu 2020. gada mērķi siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšanai nozarēs, uz kurām neattiecas emisijas kvotu tirdzniecības sistēma (ETS), jo īpaši, ar nodokļiem transporta energoproduktiem.

Briselē, 2014. gada 8. jūlijā

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
P. C. PADOAN

⁽¹⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 141 lpp.